

[Tesdaorpf.]

hvor det unægtelig også ville være rimeligt om der fandtes flere landbrugsfagligt uddannede, end det i øjeblikket er tilfældet.

Landbrugsministeren (Smørum): Såvidt jeg forstod det ærede medlems tillægs-spørgsmål, gik det ud på, at der, forinden der træffes afgørelse med hensyn til assistentstillingen i London, optages forhandling med vedkommende statskonsulent, hvis nærmeste medarbejder det drejer sig om. Naturligvis vil jeg gerne imødekomme denne henstilling; det havde jeg forresten selv kunnet finde på uden det ærede medlems vejledning.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af **Johs. Christiansen** til forsvarsministeren.

Agter ministeren at tage hensyn til protesterne mod at inddrage dele af Rosenfelt arealer til ny militær øvelsesplads ved Vordingborg, eller vil ministeren i benægtende fald give tilsagn om rimelige erstatninger til beboere, hvis ejendomme eventuelt måtte tage skade som følge af skydning med tunge våben eller øvelse af anden lignende art?

Johs. Christiansen: Siden det kom frem, at man i forsvarsministeriet arbejdede med planer om at beslaglægge ca. 700 tdr. land af Rosenfelts jord til en ny militær øvelsesplads for garnisonen i Vordingborg, har der været temmelig stærkt røre på egnen om denne sag. Både offentligt og mand og mand imellem har der været protesteret kraftigt imod dels at inddrage god og frugtbar landbrugsjord, dels at afskære Vordingborgs beboere fra smukt beliggende skov- og strandarealer, som i årevis har dannet ramme om et sundt og forfriskende friluftsliv for store dele af købstadens befolkning.

Den 9. december i fjor spurgte jeg fra denne talerstol den højtærede forsvarsminister, om der ingen mulighed var for at afstå fra de nævnte planer. Ministeren svarede kort, at sagen endnu befandt sig på overvejelsernes stadium. Siden er der imidlertid fremkommet adskilligt, der tyder på,

at planerne ikke er opgivet, tværtimod, og jeg tillader mig derfor at spørge forsvarsministeren, om man under hensyn til de mange og velbegrundede protester ikke agter at søge spørgsmålet om øvelsesplads løst på en anden måde. Jeg vil gerne spørge, om det i det hele taget er nødvendigt for garnisonen i Vordingborg at have en øvelsesplads af den størrelsesorden, der her er tale om.

I forbindelse med denne sag har jeg fornylig modtaget en af 82 beboere undertegnet skrivelse, hvori der principielt protesteres imod de nævnte planer, men hvori underskriverne samtidig, for det tilfælde at protesten ikke tages til følge, udtaler ønske om, at der må blive givet dem tilsagn om en passende erstatning for den skade, der ved skydning med tunge våben eller på anden måde måtte blive tilføjet deres ejendomme under de stedfindende øvelser. Ønsket er forsåvidt forståeligt. De pågældende ejendomme ligger alle så tæt op ad de arealer, der tænkes inddraget til øvelsesplads, at de meget vel vil kunne tage skade ved rystelser, som fremkommer ved skydning med tunge våben. Det er, synes det mig, kun rimeligt, at disse beboere har villet sige til i tide og derved søgt at sikre sig imod, at de en skønne dag selv skal bære omkostningerne ved en eventuel skadevoldelse, som de er uden egen skyld i.

Skrivelsen fra de 82 beboere, vedføjet navnene, vil blive overgivet til folketingets bureau, hvor ærede medlemmer vil kunne gøre sig bekendt med den.

Forsvarsministeren (Rasmus Hansen): Jeg må måske have lov til at minde om, at folketingets finansudvalg allerede i efteråret 1952 af forsvarsministeriet blev underrettet om, at en planlagt udvidelse af Vordingborg garnison — en udvidelse, som vil medføre, at garnisonen kommer op på ca. 1 400 personer — efter de militære myndigheders skøn måtte bevirke, at den nuværende øvelsesplads, som er på 76 ha og beregnet på en væsentlig mindre garnison, ville være utilstrækkelig, og derfor ønskede de militære myndigheder en udvidelse af pladsen med ca. 370 ha.

De militære myndigheders ønske har siden været til overvejelse i forsvarsministeriet, og der har været ført en række forhand-